

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Hasan Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 52/163 COOP împotriva Nataliei Hasan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, debransarea de la sistemele de aprovizionare cu agent termic, apă potabilă, apă caldă și canalizare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 52/163 COOP și Hasan Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 octombrie 2013,

c o n s t a t ă

La 07 iunie 2011, APLP 52/163 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Hasan, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, debransarea de la sistemele de aprovizionare cu agent termic, apă potabilă, apă caldă și canalizare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că sarcina asociației este asigurarea întreținerii locuințelor în stare tehnică și sanitară corespunzătoare. Prin neplata contribuțiilor lunare obligatorii în calitate de consumator de servicii, Hasan Natalia aduce prejudicii asociației și locatarilor ei, atât materiale cât și morale. Astfel, din cauza acumulării datoriilor excesive la serviciile comunale ale pârâtei, asociația nu-și îndeplinește obligațiile față de furnizorii de servicii, fiind acționată în instanța de judecată și acumulându-se cheltuieli nejustificate pe care le suportă toți locatarii.

Indică APLP 52/163 COOP că pârîta refuză să achite datoria acumulată și să soluționeze problema litigioasă pe cale amiabilă, motiv din care s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată. Începând cu luna iulie 2008, Hasan Natalia a acumulat datorii la achitarea serviciilor comunale – apă rece, deșeuri, ascensor, deservirea casei și alte cheltuieli în sumă totală de 15 513,92 lei. Totodată, potrivit informației eliberate de

către SA „Termocom”, pârâta a acumulat datorii pentru energia termică în sumă de 41958, 76 lei, însă având în vedere că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 ianuarie 2007, acțiunea APLP 52/163 COOP în privința sumei de 15 693 lei a fost respinsă ca fiind tardivă, datoria pentru energia termică restantă la 01 iulie 2013 constituie 26 265,72 lei.

Solicită reclamanta, inclusiv prin cererile de modificare și concretizare a cerințelor, încasarea din contul Nataliei Hasan a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 15 513, 92 lei, datoriei pentru energia termică în sumă de 26 265,72 lei, dobânzii de întârziere pentru serviciile comunale în sumă de 4014,10 lei, dobânzii de întârziere pentru energia termică în sumă de 11 095,26 lei și debransarea apartamentului nr. 23, situat pe bd. Moscova 15/1, mun. Chișinău care aparține Nataliei Hasan de la sistemul centralizat de încălzire, apă potabilă, apă caldă și canalizare.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial cu încasarea din contul Nataliei Hasan în beneficiul APLP 52/163 COOP a datoriei pentru serviciile prestate de către SA „Termocom” formată la 01 iulie 2013 în sumă de 26 265, 72 lei și datoriei pentru serviciile locativ-comunale formată la 01 iulie 2013 în sumă de 15 513, 92 lei, în total suma de 41 779, 64 lei, precum și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 886, 61 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a încasat din contul Nataliei Hasan în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 366,78 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, au fost respinse apelurile declarate de APLP 52/163 COOP și Hasan Natalia cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 octombrie 2013.

Instanțele de judecată au ajuns la concluzia că în condițiile în care Hasan Natalia este proprietarul apartamentului nr. 23, situat pe bd. Moscova 15/1, mun. Chișinău pentru care nu au fost achitate în modul corespunzător costul serviciilor comunale livrate, ține de obligația acesteia de a achita datoriile acumulate în perioada 01 septembrie 2006 – 01 iulie 2013. Cât privește capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere, instanțele de judecată au conchis că este neîntemeiat, or, în raporturile cu participarea debitorului – consumator, acesta se va considera drept pus în întârziere doar dacă în nota de plată sunt indicate expres urmările neexecutării plății.

La 05 octombrie 2016, Hasan Natalia a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 octombrie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

La 11 octombrie 2016, Hasan Natalia a depus recurs motivat, invocând că instanțele ierarhic inferioare au ignorat probele prezentate de către dânsa pe parcursul examinării pricinii, fără a le aprecia în modul corespunzător.

Consideră recurenta că APLP 52/163 COOP nu era în drept să se adreseze în instanța de judecată cu solicitarea încasării unor datorii ce nu-i aparțin, și anume ale SA „Termocom” și SA „Apă Canal”, deoarece doar ultimii pot avea la caz calitatea de reclamânți.

Indică Hasan Natalia că instanțele ierarhic inferioare au încălcat principiul autorității lucrului judecat, deoarece în sumele indicate ca datorii au fost incluse și sumele încasate din contul recurentei prin alte hotărâri judecătorești, și anume calcule nemotivate, inflații, dobânzi.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 a fost expediată în adresa Nataliei Hasan la 03 iunie 2016 potrivit scrisorii de însoțire nr. 19666-4 (f.d. 254, volumul II), însă nu conțin date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Hasan Natalia la 05 octombrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 15 decembrie 2016, în adresa intimaților APLP 52/163 COOP și SA „Termocom” a fost expediată copia recursului declarat de Hasan Natalia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 ianuarie 2017, APLP 52/163 COOP a depus referință, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, instanțele ierarhic inferioare apreciind corect și sub toate aspectele circumstanțele de drept și de fapt ale speței, pronunțând o soluție echitabilă, legală și întemeiată.

Alte referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Hasan Natalia este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Hasan Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul invocat de către recurenta Hasan Natalia precum că APLP 52/163 COOP nu este reclamantul corespunzător în prezenta pricină, deoarece la caz intimata-reclamantă APLP 52/163 COOP este gestionarul fondului locativ la balanța căruia să află blocul locativ situat bd. Moscova 15/1, mun. Chișinău, care are încheiate contracte de livrare a serviciilor comunale cu furnizorii/operatorii și în baza cărora prestează proprietarilor de apartamente și locatarilor din fondul locativ serviciile comunale livrate. Prin urmare, dat fiind faptul că locatarii nu au încheiate direct contracte cu furnizorii, ci cu gestionarul fondului locativ, ultimul este în drept să acționeze în judecată consumatorul în cazul neachitării de către acesta a serviciilor prestate.

În acest sens se rețin prevederile pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, potrivit cărora serviciile locative, comunale și necomunale se prestează proprietarilor de apartamente și locatarilor din fondul locativ în baza contractelor încheiate cu gestionarul fondului locativ sau cu furnizorul/operatorul, în strictă corespundere cu legislația în vigoare.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii precum că în suma încasată cu titlu de datorie au fost incluse și sume încasate prin alte hotărâri judecătorești, deoarece contravine suportului probatoriu al pricinii, fiind declarativ.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Hasan Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Hasan Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic